EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 22.1.2020
COM(2020) 24 final

2020/0011 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. PREDMET UREJANJA PREDLOGA

Predlagani sklep Sveta bo državam članicam omogočil, da za zadeve, ki spadajo v pristojnost Unije, ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela (MOD) o odpravi nasilja in nadlegovanja v svetu dela, ki se lahko navaja kot Konvencija o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190) (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).

2. OZADJE PREDLOGA

Kot je bilo nedavno izpostavljeno v gibanju #metoo in povezanih gibanjih, sta nasilje in nadlegovanje v svetu dela, vključno z nasiljem in nadlegovanjem zaradi spola, splošno prisotna po vsem svetu. Okrepiti je treba prizadevanja za preprečevanje in zaščititi žrtve.

Zato je Mednarodna konferenca dela na svojem 108. zasedanju (ob stoletnici) 21. junija 2019 sprejela Konvencijo MOD o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190) ter Priporočilo o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 206) (v nadaljnjem besedilu: Priporočilo).

Konvencija je prvi mednarodni instrument, ki določa specifične, splošno uporabne standarde za obravnavanje nadlegovanja in nasilja, povezanega z delom, ter opredeljuje ukrepe, ki jih morajo sprejeti države in drugi ustrezni akterji. Cilj Konvencije in Priporočila je vzpostaviti vključujoč, celosten in spolno občutljiv pristop za preprečevanje in odpravljanje nasilja in nadlegovanja v svetu dela.

Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: EU) je zavezana spodbujanju človekovih pravic in dostojnega dela, vključno z varnimi in zdravimi delovnimi pogoji, enakosti spolov in odpravi diskriminacije, tako interno kot v svojih zunanjih odnosih.

V EU so evropski socialni partnerji leta 2007 sklenili „evropski okvirni sporazum o nadlegovanju in nasilju na delovnem mestu“[1], ki temelji na posvetovanjih Komisije z evropskimi socialnimi partnerji v zvezi z nasiljem na delovnem mestu in njegovih učinkih na zdravje in varnost pri delu[2]. Delodajalcem, delavcem in njihovim zastopnikom zagotavlja v ukrepe usmerjen okvir za prepoznavanje, preprečevanje in reševanje težav v zvezi z nadlegovanjem in nasiljem na delovnem mestu.

V interesu EU je, da spodbuja izvajanje mednarodnega instrumenta za boj proti nasilju in nadlegovanju v svetu dela v skladu s svojim notranjim okvirom, saj Konvencija obravnava nekatera področja prava Unije, Evropska unija pa k njej ne more pristopiti. Vsebina Konvencije ni v nasprotju z obstoječim pravnim redom EU. Zato je v interesu EU, da države članice EU Konvencijo ratificirajo. V ta namen in glede na pristojnost EU na področjih, ki jih obravnava Konvencija, je treba na ravni EU odstraniti vse pravne ovire za ratifikacijo Konvencije s strani držav članic EU.

2.1 Vsebina Konvencije

Vsebino Konvencijo MOD o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190) je možno povzeti, kot sledi.

Preambula Konvencije:

---

[1] COM(2007) 686.

[2] C(2004) 5220.

- priznava pravico vsakogar do sveta dela brez nasilja in nadlegovanja,
- priznava, da nasilje in nadlegovanje v svetu dela lahko pomenita kršitev ali zlorabo človekovih pravic ter da nasilje in nadlegovanje ogrožata enake možnosti ter sta nesprejemljiva in nezdružljiva z dostojnim delom,
- priznava, da nasilje in nadlegovanje v svetu dela vplivata na posameznikovo psihično, fizično in spolno zdravje, dostojanstvo ter družinsko in družbeno okolje ter osebam, zlasti ženskam, lahko preprečita dostop do trga dela ter obstoj in napredovanje na njem.

V delu I (opredelitve izrazov) Konvencija:

- določa enotno opredelitev izraza „nasilje in nadlegovanje“, ki zajema vrsto nesprejemljivih vedenj in ravnanj ali nevarnosti le-teh, bodisi posameznih bodisi ponavljajočih se, katerih namen, posledica ali verjetna posledica je povzročiti fizično škodo, psihološko škodo, škodo zaradi posega v spolno nedotakljivost ali ekonomsko škodo (člen 1(a)),
- opredeljuje nasilje in nadlegovanje zaradi spola (člen 1(b)),
- ne glede na enotno opredelitev „nasilja in nadlegovanja“ določa, da se nasilje in nadlegovanje v nacionalnih zakonih in drugih predpisih lahko opredeli kot enoten pojem ali dva ločena pojma (člen 1(2)).

V delu II (področje uporabe) Konvencija:

- varuje delavce in druge osebe v svetu dela, vključno z zaposlenimi, kot jih opredeljujeta nacionalno pravo in praksa, ter osebami, ki opravljajo delo, ne glede na njihov pogodbeni status, osebami, ki se usposabljajo, vključno s pripravniki in vajenci, delavci, ki jim preneha delovno razmerje, prostovoljci, iskalci zaposlitve in kandidati za zaposlitev ter posamezniki, ki izvajajo pristojnosti, dolžnosti ali odgovornosti delodajalca (člen 2),
- določa, da se Konvencija uporablja za nasilje in nadlegovanje v „svetu dela“, kar presega delovno mesto ter vključuje z delom povezane prostore in komuniciranje, potovanja in družbene dejavnosti, nastanitev, ki jo zagotovi delodajalec, ter vožnjo na delo in z dela (člen 3).

V delu III (temeljna načela) je določeno, da morajo države, ki ratificirajo Konvencijo, med drugim:

- sprejeti vključujoč in celosten pristop, ki upošteva vidik spola, za preprečevanje in odpravo nasilja in nadlegovanja v svetu dela, kar vključuje zakonsko prepoved nasilja in nadlegovanja (člen 4(2)),
- zagotoviti, da ustrezne politike obravnavajo nasilje in nadlegovanje (člen 4(2)(b)),
- sprejeti celovito strategijo za boj proti nasilju in nadlegovanju ter žrtvam zagotoviti dostop do pravnih sredstev in podpore (člen 4(2)(c)),
- sprejeti zakone in druge predpise ter politike, ki zagotavljajo pravico do enakosti in nediskriminacije pri zaposlovanju, vključno za ranljive skupine in skupine v ranljivem položaju (člen 6).

V delu IV (varovanje in preprečevanje) je določeno, da morajo države, ki ratificirajo Konvencijo, zlasti:

- sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje nasilja in nadlegovanja v svetu dela (člen 8),
- sprejeti zakone in druge predpise, ki od delodajalcev zahtevajo, da preprečijo nasilje in nadlegovanje, na primer z ocenjevanjem tveganja nasilja in nadlegovanja ter zagotavljanjem informacij in usposabljanja zadevnim osebam (člen 9).

Poleg tega je v delu V (uveljavitev in pravna sredstva) določeno, da morajo države, ki ratificirajo Konvencijo, sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev preprostega dostopa do ustreznih in učinkovitih pravnih sredstev, priznati učinke nasilja v družini, in kolikor je to razumno izvedljivo, ublažiti njegov vpliv v svetu dela ter zagotoviti, da imajo delavci pravico zapustiti delovno okolje, ki pomeni neposredno in resno nevarnost zaradi nasilja in nadlegovanja (člen 10).

Konvencija vključuje tudi določbe o usmerjanju, usposabljanju in ozaveščanju.

2.2 Pravo Unije na področju nasilja in nadlegovanja v svetu dela

Nekateri vidiki Konvencije, kakor je dopolnjena s Priporočilom, vključujejo področja, ki jih zajema pravo EU, zlasti:

- člen 153(1)(a) in (i) ter člen 157(3) PDEU, v skladu s katerima Unija podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic v zvezi z izboljšanjem delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev ter enakosti moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu ter sprejme ukrepe za zagotovitev uporabe načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk glede zaposlovanja in poklica,
- Okvirna direktiva 89/391/EGS[3], ki zajema vsa tveganja za zdravje in varnost delavcev pri delu, vključno s psihosocialnimi tveganji, kot sta nadlegovanje in nasilje,
- okvirni sporazum evropskih socialnih partnerjev iz leta 2007 o nadlegovanju in nasilju na delovnem mestu[4], sprejet na podlagi člena 138 Pogodbe ES (zdaj člen 155 PDEU), ki delodajalcem, delavcem in njihovim zastopnikom zagotavlja v ukrepe usmerjen okvir za prepoznavanje, preprečevanje in reševanje težav v zvezi z nadlegovanjem in nasiljem na delovnem mestu,
- strateški okvir EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014–2020[5] in sporočilo Komisije z naslovom Varnejše in bolj zdravo delo za vse – Posodobitev zakonodaje in politike EU za varnost in zdravje pri delu[6], ki poudarjata pomen izboljšanja preprečevanja psihosocialnih tveganj na delovnem mestu,
- Direktiva 2006/54/ES, ki obravnava načelo enakega obravnavanja in enakih možnosti moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu ter vključuje določbe o prepovedi nadlegovanja in spolnega nadlegovanja[7],

---

3 Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (89/391/EGS) (UL L 183, 29.6.1989, str. 1).

4 COM(2007) 686.

5 COM(2014) 332 final.

6 COM(2017) 12 final.

7 UL L 204, 26.7.2006, str. 23. Podobne določbe so vključene tudi v Direktivo Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in

- Direktiva 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu[8],
- Direktiva 2000/43/ES o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost[9],
- sklepa Sveta z dne 11. maja 2017 o podpisu v imenu Unije[10] Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija)[11] in tekoča razprava v Svetu o pristopu Unije k Istanbulski konvenciji, ki vključuje določbe o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini, vključno s spolnim nadlegovanjem, zaščiti žrtev takšnega nasilja in kaznovanju storilcev.

Nekateri vidiki Konvencije in Priporočila so poleg tega povezani s področji, ki so zajeta s pravom Unije na področjih pravosodnega sodelovanja in pravic žrtev[12], migracij, azila in prostega gibanja[13], na katerih sekundarna zakonodaja Unije[14] določa pravico žrtev kaznivih dejanj in njihovih družinskih članov, da prejmejo ustrezne informacije, podporo in zaščito, sodelujejo v kazenskih postopkih ter se priznajo kot žrtve in obravnavajo na spoštljiv in nediskriminatoren način.

Konvencija in Priporočilo vključujeta tudi določbe, ki so v pristojnosti držav članic, zlasti glede kolektivnih pogajanj.

3. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Ni relevantno.

4. POOBLASTILO ZA RATIFIKACIJO KONVENCIJE V INTERESU UNIJE

Konvencija obravnava nekatera področja prava Unije, kot so zdravje in varnost pri delu, enakost in nediskriminacija, na katerih je stopnja ureditve že visoka.

---

storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, 21.12.2004, str. 37) in v Direktivo 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS (UL L 180, 15.7.2010, str. 1).

8 UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

9 UL L 180, str. 22.

10 Sklep Sveta (EU) 2017/865 z dne 11. maja 2017 o podpisu, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 131, 20.5.2017, str. 11); Sklep Sveta (EU) 2017/866 z dne 11. maja 2017 o podpisu, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva azil in nevračanje (UL L 131, 20.5.2017, str. 13).

11 Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, Zbirka pogodb Sveta Evrope – št. 210, na voljo na povezavi: https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168008482e.

12 Členi 82, 83, 84 in 156 PDEU.

13 Členi 21, 46, 78 in 79 PDEU.

14 Direktiva 2012/29/EU z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

V skladu s pravili o zunanjih pristojnostih, ki jih je opredelilo Sodišče Evropske unije[15], in natančneje o sklenitvi in ratifikaciji konvencij MOD[16] države članice ne morejo same ratificirati Konvencije, saj v skladu s členom 3(2) PDEU deli te konvencije spadajo v pristojnost Unije.

Vendar EU ne more ratificirati konvencij MOD, saj lahko v skladu z Ustavo MOD[17] pogodbenice takih konvencij postanejo samo države.

Zato morajo institucije in države članice EU sprejeti potrebne ukrepe za sodelovanje pri ratifikaciji Konvencije in izvajanju obveznosti, ki izhajajo iz nje[18].

Od leta 2005 je Svet države članice pooblastil, da v interesu EU ratificirajo pet konvencij in en protokol MOD, katerih deli spadajo na področja v pristojnosti EU[19].

Materialne določbe Konvencije niso v nasprotju z obstoječim pravnim redom. Konvencija v skladu s členom 19(8) Ustave MOD določa minimalne standarde. To pomeni, da je pravo EU lahko strožje od določb Konvencije in obratno[20].

Predlagani sklep Sveta bo zato države članice pooblastil, da v interesu EU ratificirajo tiste dele Konvencije, ki spadajo na področja v pristojnosti EU, in jim priporočil, naj si prizadevajo, da to storijo do konca leta 2022.

5. PRAVNA PODLAGA

5.1 Postopkovna pravna podlaga

Člen 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) se uporablja ne glede na to, ali je Unija članica organizacije, ki je sprejela mednarodni sporazum[21].

---

15 Sodba Sodišča z dne 31. marca 1971 v zadevi AETR (C-22/70, Recueil, str. I-263).

16 Mnenje Sodišča z dne 19. marca 1993 v zvezi s Konvencijo MOD o kemikalijah št. 170 (2/91, Recueil, str. I-1061).

17 Ustava Mednarodne organizacije dela (MDO), člen 1(2).

18 Mnenje Sodišča 2/91 (prav tam), točke 36, 37 in 38.

19 Odločba Sveta z dne 14. aprila 2005 o pooblastilu državam članicam, da v interesu Evropske skupnosti ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela o osebnih dokumentih pomorščakov (Konvencija št. 185) (UL L 136, 30.5.2005, str. 1); Odločba Sveta z dne 7. junija 2007 o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske skupnosti ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 (UL L 161, 22.6.2007, str. 63); Sklep Sveta z dne 7. junija 2010 o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Konvencijo o delu na področju ribolova Mednarodne organizacije dela iz leta 2007 (Konvencija št. 188) (UL L 145, 11.6.2010, str. 12); Sklep Sveta z dne 28. januarja 2014 o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela o varnosti pri uporabi kemikalij pri delu iz leta 1990 (Konvencija št. 170) (2014/52/EU); Sklep Sveta z dne 28. januarja 2014 o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela o dostojnem delu za delavce v gospodinjstvu iz leta 2011 (Konvencija št. 189) (2014/51/EU); Sklep Sveta (EU) 2015/2071 z dne 10. novembra 2015 o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Protokol iz leta 2014 h Konvenciji Mednarodne organizacije dela o prisilnem ali obveznem delu iz leta 1930, kar zadeva člene 1 do 4 Protokola glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 301, 18.11.2015); Sklep Sveta (EU) 2015/2037 z dne 10. novembra 2015 o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Protokol iz leta 2014 h Konvenciji Mednarodne organizacije dela o prisilnem ali obveznem delu iz leta 1930 glede zadev na področju socialne politike (UL L 298, 14.11.2015).

20 Mnenje Sodišča 2/91 (prav tam), točka 18.

21 Mnenje Sodišča 2/91 v zvezi s Konvencijo o kemikalijah št. 170 (prav tam) in Sodba Sodišča z dne 7. oktobra 2014, Nemčija/Svet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točka 64.

5.2 Materialna pravna podlaga

5.2.1 Načela

Materialna pravna podlaga za sklep iz člena 218(6) PDEU je odvisna predvsem od cilja in vsebine mednarodnega sporazuma, ki se ratificira v interesu Unije. Če ima zadevni sporazum dva cilja ali elementa in je eden od teh ciljev ali elementov glavni, drugi pa postranski, mora sklep iz člena 218(6) PDEU temeljiti na samo eni materialni pravni podlagi, in sicer na tisti, ki se zahteva za glavni ali prevladujoči cilj ali element. Materialna pravna podlaga za sklep iz člena 218(6) PDEU glede sporazuma, ki ima hkrati več ciljev ali elementov, ki so neločljivo povezani, ne da bi bil eden od njih v razmerju do drugih postranski, mora izjemoma vključevati različne ustrezne pravne podlage.

5.2.2 Uporaba v obravnavanem primeru (glej tudi podrobnosti o pravu Unije, trenutno navedene v točki 2)

Konvencija sicer vsebuje tudi elemente, ki se nanašajo na nediskriminacijo, pravosodno sodelovanje in pravice žrtev, vendar se glavni cilj in vsebina Konvencije nanašata na socialno politiko, zlasti kar zadeva področji izboljšanja delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev (člen 153(1)(a) PDEU) ter enakosti moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu (člen 153(1)(i) PDEU), na katerih so bile sprejete direktive v skladu s členom 153(2) PDEU, ter uporabo načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk glede zaposlovanja in poklica iz člena 157(3) PDEU.

Cilj in vsebina Konvencije se na boj proti diskriminaciji iz člena 19 nanašata drugotno.

Materialna pravna podlaga za predlagani sklep je torej člen 153(2) PDEU v povezavi s členom 153(1)(a), členom 153(1)(i) in členom 157(3) PDEU.

6. ZAKLJUČEK

Pravna podlaga predlaganega sklepa bi morali biti člen 153(2) PDEU, člen 153(1)(a) in 153(1)(i) PDEU ter člen 157(3) PDEU, ki so glavna pravna podlaga za pravo Unije na področju zdravja in varnosti pri delu ter enakosti moških in žensk glede zaposlovanja in poklica, v povezavi s členom 218(6) PDEU.

2020/0011 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske unije ratificirajo Konvencijo Mednarodne organizacije dela o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 153(2) v povezavi s točkama (a) in (i) člena 153(1), členom 157(3) in členom 218(6)(a)(v) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Leta 2019 je Mednarodna konferenca dela na svojem 108. zasedanju sprejela Konvencijo Mednarodne organizacije dela o odpravi nasilja in nadlegovanja v svetu dela, ki se lahko navaja kot Konvencija o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190) (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).

(2) Unija spodbuja ratifikacijo mednarodnih konvencij o delu, ki jih je Mednarodna organizacija dela opredelila kot aktualne, da bi spodbujala dostojno delo za vse, zdravje in varnost pri delu ter enakost spolov ter se borila proti diskriminaciji.

(3) Nekatere določbe Konvencije so zajete s pravnim redom Unije na področjih socialne politike v skladu s členom 153(2), členom 153(1)(a) in (i) ter členom 157(3) PDEU, kar zadeva zdravje in varnost pri delu ter enakost moških in žensk glede zaposlovanja in poklica[22]. Nekatere določbe Konvencije so zajete s pravnim redom Unije na področju nediskriminacije[23].

(4) Zato so nekateri deli Konvencije v pristojnosti Unije, države članice pa v zvezi s temi deli ne smejo prevzeti obveznosti zunaj institucionalnega okvira Unije[24].

(5) Unija ne more ratificirati Konvencije, saj so njene pogodbenice lahko samo države.

---

[22] Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (89/391/EGS) (UL L 183, 29.6.1989, str. 1); Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, 26.7.2006, str. 23); Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, 21.12.2004, str. 37) in Direktiva 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS (UL L 180, 15.7.2010, str. 1).

[23] Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, 2.12.2000, str. 16); Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, 19.7.2000, str. 22).

[24] Mnenje Sodišča z dne 19. marca 1993 (2/91, Recueil, str. I-1061, točka 26).

(6) Ob upoštevanju navedenega bi bilo treba države članice pooblastiti, da ob skupnem delovanju v interesu Unije ratificirajo dele Konvencije, ki spadajo v pristojnost Unije –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Države članice so pooblaščene, da ratificirajo dele Konvencije Mednarodne organizacije dela o nasilju in nadlegovanju, 2019 (št. 190), ki so v skladu s členom 153(2), členom 153(1)(a) in (i) ter členom 157(3) PDEU v pristojnosti Evropske unije.

Člen 2

Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za čimprejšnje deponiranje listin o ratifikaciji Konvencije pri generalnem direktorju Mednarodne organizacije dela, po možnosti do 31. decembra 2022.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik